

[Evan Jensen.]

vil have lettere og bekvemmere adgang over Tirstrup end over Hammel.

Der blev forrige år foretaget en udvidelse af terminalbygningen i Tirstrup for et millionbeløb, hvilket fortæller, at de bevilgende myndigheder ikke regner med nogen nedlæggelse.

Endelig må man sige, at det, at man forbedrer trafikforbindelserne for en egn, jo nødigt skulle betyde en forringelse af andre egenes nuværende muligheder for hurtigt at komme i forbindelse med omverdenen.

Det er derfor mit håb, at ministeren kan besvare mit spørgsmål med at afkræfte forlydendet om, at beflyvningen af Tirstrup lufthavn skal indstilles ved oprettelse af en lufthavn ved Hammel.

Ministeren for offentlige arbejder (Horn): Som jeg har anført allerede i mit svar på det foregående spørgsmål om en eventuel lufthavn ved Hammel, kan der ikke på nuværende tidspunkt siges noget definitivt om bygningen af en midtjysk lufthavn ved Hammel, idet jeg må afvente den bebudede folketingsdebat i løbet af foråret vedrørende samtlige danske lufthavnsproblemer. Jeg mener derfor, at dette spørgsmåls besvarelse bedst sker i forbindelse med den kommende lufthavnsdebat, hvor vi jo kan tage hele problemet op.

Det er mig bekendt, at provinslufthavnsudvalget i sin betænkning vil komme med en indstilling om, hvad der efter udvalgets opfattelse skal ske med Tirstrup lufthavn, hvis man beslutter at anlægge Hammel-lufthavnen. Også af den grund vil jeg anse det for rigtigst, at vi venter med at tage stilling til spørgsmålet om Tirstrup lufthavn, til vi har fået denne drøftelse.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Rigmor Christensen* til justitsministeren:

„Vil ministeren foranledige, at reglerne for politiafhøring af børn og unge under 18 år tages op til revision, og at samtlige regler derefter optages i retsplejeloven eller i en særlig lov?“

Skriftlig begrundelse:

Som baggrund for mit spørgsmål skal jeg anføre, at jeg ikke finder reglerne i vor lovgivning om politiafhøring af børn og unge mellem 15 og 18 år betryggende. Eksempelvis skal nævnes, at ved vidneafhøring af et barn stilles der ikke krav om, at en repræsentant for børne- og ungdomsværnet skal være til stede, men denne afgørelse er overladt til politimesteren, jfr. retsplejelovens § 194, stk. 3.

For så vidt det drejer sig om afhøring af en mistænkt under 15 år, er afgørelsen om, hvorvidt en repræsentant for børne- og ungdomsværnet skal være til stede, på samme måde overladt til politimesterens skøn, medmindre det drejer sig om afhøring angående en sædelighedssag, jfr. retsplejelovens § 807, stk. 4, og cirkulære nr. 174 af 4. august 1966 § 50.

Endvidere skal jeg anføre, at selv om det som nævnt er foreskrevet, at en repræsentant skal være til stede ved afhøringen, fremgår det af samme § 50, at afhøringen alligevel kan foretages uden denne repræsentants tilstedeværelse i de tilfælde, hvor repræsentanten ikke giver møde til det fastsatte tidspunkt.

Når jeg foreslår reglerne samlet i lov, er det af hensyn til, at borgerne herved får lettere adgang til at gøre sig bekendt med de på dette område gældende regler.

Formanden: Spørgeren har ordet for at supplere sin skriftlige begrundelse af spørgsmålet.

Rigmor Christensen: Til min skriftlige begrundelse vil jeg føje, at afhøringen af et barn er en særdeles ansvarsfuld og tillige mange gange en meget vanskelig opgave. Hvor svært kan det ikke være at afgrænse og fastslå fantasi og usandhed; og kan det i det hele taget gøres, medmindre der foreligger klare beviser for, at det ene eller det andet er tilfældet? Jeg tænker bl. a. i denne forbindelse på en sag fra Odense, hvor to småpiger i deres fantasi fandt på en historie, som politiet endog i adskillige dage antog for en sandfærdig forklaring. Når et barn vægrer sig ved at svare, er det da af trods, er det, fordi det vil fortie